

مشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه منبع معدن تجارت www.smtnews.ir/about.html	
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی « منبع معدن تجارت »	
مدیرمسئول: عاطفه خسروی	
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸ - ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶	
ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com	
تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی - ۱۰۸)	
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸	
تهران، خیابان قائم مقام فرحانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶ - کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱	
روابط عمومی: pr@smtnews.ir	
چاپخانه: صمیم	
www.smtnews.ir telegram.me/smtnews tozi.smtnews@gmail.com	info@smtnews.ir instagram.com/smtnewspaper http://eitaa.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews	
عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی عضو انجمن مدیران رسانه عضو تعاونی مطبوعات	

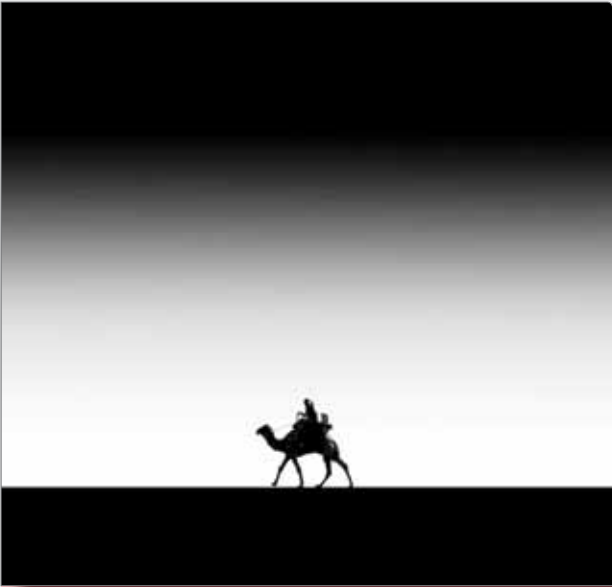
هفت نگاه

بابک بهاری:

هفت نگاه، هفت حیوان، هفت گام تماشایی، باشد که از نوشتن کم کنیم بر دیدن افزایشیم.

عکس: عباس کلانتر

تنها سوار صحرا، نگاه داشتن تعادل زمین و آسمان با نقطه‌ای متحرک، تعادل میان روشنی و تاریکی یا سپیدی و سیاهی، نمایش قدرت انسجام در نوار تیره پایین و حجم تلطیف شده در دو سوم بالا، شتر و سوارش از این صحنه خواهند گذشت اگر طی قرن‌ها نفر بعدی نیایید.

عکس: محمد جواد رستمی

زبان یا تصویر؟، نقش پر رنگ زبان و چالش خوانش که می‌تواند نشانه جالبی از بهره‌مندی از بکارگیری ظرفیت و همکاری این دو باشد که هست، انتظار و منظورها و برداشت‌ها از این منظره چند منظوره به چند وجه می‌توان خوانش و فهم کرد؟.

سخن پایانی

هفت نگاه کادر شده بر جهان جانوران دیگر شریکان ما بر این کره خاکی تا پذیرا باشیم سایر شرکا و همزیستان دیگرمان را بر چرخ گردون.

عکس روز

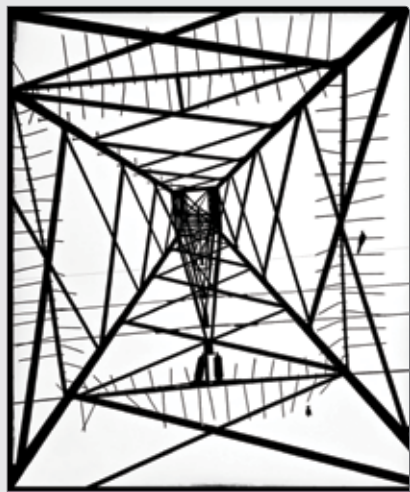

۶۵ سال پالان‌دوزی در قلب رشت

منبع: مهر

عکس: شهین صادقی

نشستن و پریدن، مستطیل و مثلث‌هایی دست‌ساخته بشر که با حذف هوشمندانه رنگ‌تنگنای زیست‌را بخوبی به تصویر کشیده، حضور پرنده‌ها و میله‌ها نشانه بسیار قابل توجه از حصر زیست می‌باشد حتی برای پرواز کنندگان با نگاهی به بالا که حکایت‌کننده گاهی آسمان را ببین تا تازه شوی‌را به خاطر می‌آورد.

عکس: پرنیان

سبزه و یک گاؤ، سایه، بازتاب و خود حیوان، کادری فنی و دقیق برای انتقال مفهوم که عکس‌را از یک اتفاق تصویری مینیمال به بازه امر مفهومی می‌کشاند، نبود رنگ‌های متفاوت و بستر و زمینه ساکت خوانشی عمیق‌را از ذهن مطالبه می‌کند.

عکس: فرهاد بیشه‌سری

سه‌سه تا شش‌تا، بهم‌ریزی عقلانیت سیستم‌متریک و اندازه‌گیری ذهن، یادآور سه‌به‌سه قطار کودکان، تراز‌بندی چشمی و نا‌ترازی ذهنی، نقش عمق و بعد، پرسپکتیو و گردش چشمی، نقش آسمان در خلق سکون و سکوت صحنه، سه‌همنشین با سه‌جهت‌نگاه و سکوت با گفتگوی که در آسمان تاب می‌خورد در بینهایت.

عکس: محمد کریمی

هفت منهای یک، معادله‌ای که یک‌را بیشتر از شش می‌داند، تنفس آزادی یا کنجکاوی، تنگنا برای حیوانی که دودین و رها بودنش خاطره جمعی ماست، کادربندی مناسب و متناسب با ایده هنرمند که نگاه به لحظه‌ای برهم می‌خورد و داستانی تازه سروده می‌شود.

عکس: میترا پور مجیب

سایه نیستم پس هستم، پیش‌تازی طبیعت بر دست‌ساخته‌های بشری، یک قاب بندی مناسب ضد نور (سیلونت) برای غلبه امری بر امر دیگر، فرم نیرومند در اندازه مناسب بیابانه اثر، جمع‌بندی و نقش تیرگی بر روشنایی حتی اگر پرنده لب‌بام‌باشی.

همگرایی معماری و فرم انسانی

در ادینبورگ، در کناره‌ی رودی به نام آب‌لیت، شش تندیس برنزی پراوازه به نام «۶ زمان» در میان پل‌ها ایستاده‌اند و با نگاهی رازآلود به پایین آبراه شهری خیره شده‌اند. در لیورپول نیز «جایی دیگر» که ۱۰۰ تندیس در اندازه واقعی است از ۱۷

قالب ساخته شده‌اند؛ هنرمند آنتونی گورملی این قالب‌ها را از بدن خود گرفته؛ این تندیس‌های همیشگی در ساحل کرازبی گذاشته شده‌اند. این چنین، هنرمند ده‌ها چیدمان دایمی در سراسر بریتانیا و جهان دارد که بیشتر آنها با کناره‌های ساحلی، پارک‌ها و مکانهای تاریخی در همکنشی هستند. گورملی مدتهاست که شیفته‌ی پیوند بین انسانها، چشم‌انداز و محیط شده است. گرچه بسیاری از تندیس‌های فیگوراتیو او انحنای طبیعی، ماهیچه‌ای و مقیاسی واقعی را حفظ می‌کنند و نگاه می‌دارند، او همچنین به سرزمین انتزاع هم گام می‌گذارد و عنصرها و کنشگرهای کوبیستی و بروتالیسم را در شکل‌های هندسی و سه‌بعدی می‌گنجاند. با وجود بلوکی بودن آنها از جنس مواد سخت مانند بتن و فولاد، کارهای او به هیچ روی بی‌روح و جان نیستند. تازه‌ترین نمایشگاه انفرادی گورملی، «ساختمانهای بدن» در گالریا کانتینوا در پکن، از نوامبر ۲۰۲۴ و آوریل ۲۰۲۵ برگزار شد و اساس یک مونوگرافی نوین با همین نام را می‌سازد. این کتاب قرار است بزودی در ۷ اکتبر چاپ شود. گورملی با بهره‌بردن از خاک رس و آهن برای قطعه‌هایی مانند «جای استراحت ۲» و «پشت‌بند»، موادی را که بیشتر در ساخت‌وساز به شکل آجر یا چارچوبهای زاویه دار یافت می‌شوند، بکار می‌گیرد. او رویکرد خود را ابزاری برای «اندیشیدن و حس بدن در این شرایط» توصیف می‌کند. چه روی زمین در موقعیت‌های گوناگون چیده شده باشند و چه به دیوارها تکیه داده باشند، فیگورهای او همزمان آزاد از معماری اما به آن متصل هستند. برای نمونه، «پشت‌بند» ما را بر آن می‌دارد که بپرسیم آیا دیوار، شخص را نگه می‌دارد یا دیوار کس را. در پژوهش تازه‌ای که در مجله بادی بیلدینگز چاپ شده است، همکاری گورملی با چین را در سه دهه‌ی را گذشته بررسی کرده و مقاله‌ای تصویری از این هنرمند، همکاری و همیاری‌های او با منطقه را دنبال می‌کند؛ همچنین عکس‌های آرشیوی دیده‌نشده‌ای را با خوانندگان در میان می‌گذارد؛ مستند سفر تحقیقاتی او در سال ۱۹۹۵، جایی که او از ارتش شگفت‌انگیز جنگ‌های سفالی در آرامگاه کین شی هوانگ در شی‌آن بازدید کرد. برای خواندن این مقاله می‌توان از سایت هنری هنرمند بازدید کرد.

روشنگری چرخه جاودان طبیعت

مارتین ویتفوت در نقاشی‌های بزرگ رنگ روغن بزرگ از موجودهایی نیرومند و درخشان، از چرخه‌ها و نیروهای جاودانه طبیعت می‌گوید؛ جریان‌والای جان و زندگی را بررسی می‌کند و می‌ستاید. این هنرمند بیشتر با نقش‌های مبهم و فضایی خود از جانورهای وحشی در محیط‌های آرمان شهری شناخته می‌شود، تکنیک‌های نقاشی سنتی اروپایی را با دغدغه‌های انتقادی معاصر پیرامون تاثیر انسان بر محیط‌زیست در هم می‌آمیزد. نمایشگاه انفرادی ویتفوت، «خدای زمین» در گالری کوری هلفورد، ۱۹ نقاشی رنگ روغن تازه را روی بوم، پارچه کتان یا پل‌های چوبی به نمایش می‌گذارد. برخی قطر ۱۸ تا ۲۴ اینچ هستند، در حالی که برخی دیگر، مانند «دوئل»، یک نقاشی که ۱۲ فوت عرض هستند و اندازه‌ی بزرگی دارند. اسب‌نر چون تجسم منظمی از نیروهای چهار اخشیج نمود می‌یابد، مانند «آتش» یا «هوا»، که در آن اسبهایی نیرومند ساخته شده از سنگ مذاب یا ابرهای بخار به حالت برج مانند عقب می‌روند. نام نمایشگاه به معنای «خدایی از زمین» است. شاید اشاره‌ای به واگویی‌های یونانی و رومی باستان باشد که ابزاری دراماتیک یا ادبی را توصیف می‌کند که در آن یک شخصیت یا یک «خدا» برای چاره‌جویی یک درگیری حل‌ناشدنی درون داستان پا می‌گذارد. ویتفوت این مفهوم را به طبیعت و نیروهای بنیادی زمین - آب و هوا، مدارها، فصول، زندگی، آب - برمی‌گرداند تا ریتم‌های چرخه‌ای و خودپایدار را واکاود. در آغاز، ویتفوت بر پیوند پرتنش بین انسان و طبیعت تمرکز داشت، که اثر آن با نمای توده‌هایی از پلاستیک یا تنه‌های بریده شده‌ی درخت‌ها آشکار می‌شد. هم‌اکنون اما، او بر جنبه‌های غریزی و پایدار طبیعت درنگ می‌کند - «ریتم‌های باستانی و کهن که به ناخواست آشفته‌گی‌های امروزی انسانی ما چیره هستند». کیوریتور گالری چنین می‌افزاید: در زمانه‌ی دگرگونی‌های ژرف فرهنگی و زیست‌محیطی، این نقاشی‌ها فراخوانی برای گواهی، یادآوری و شاید بهبودی به‌دست مردم می‌دهند.

نوشته کیت موث

برگردان مهتاب خطیر

برگرفته از www.thisiscolossal.com